

трибуна

АРСЕНАЛ

на стр. 2

Ветерани:

Изповедта на един
кмет - арсеналец

1 юни 2012 г. • година I I • брой 31

Акценти

ОБЛАСТ СТАРА ЗАГОРА - ЦЕНТЪР НА БЪЛГАРСКАТА ЕНЕРГЕТИКА ?

Ако това стане, регионът „дръпва“ много напред, откриват се над 230 места за висококвалифицирани специалисти

Българският енергиен холдинг и Енергийният системен оператор да се преместят в Стара Загора. Това предлага на Министерския съвет и Народното събрание кметът на Стара Загора Живко Тодоров. Предложението му бе оповестено публично преди дни.

Инициативата се подкрепя от Търговско-промишлената палата, Клуба на работодателя, представители на двата синдиката в областта.

За тази идея преди две седмици съобщиха и депутатите от ГЕРБ от региона, които заявиха, че областта има всички основания да претендира за център на българската енергетика, като настоява в Стара Загора да се премесят двете големи институции, вземащи решения за нея - БЕХ и ECO.

Предложението на депутатите бе част от идеята на МС и лично на премиера Бойко Борисов за децентрализация и преместване на някои министерства и държавни структури и агенции в големите областни градове. Като основен мотив за внесеното предложение, подкрепено и от Областната управа на Стара Загора, се посочва фактът, че на територията на областта се намират енергийни дружества, произвеждащи над 40% от ел. енергията в страната.

Предложението за преобразуването на Енергийния холдинг и Енергийния системен оператор вече е внесено официално в МС заедно със снимки, с предложение за сграден фонд и финансов разчет. Ако то бъде прието, в областта ще се разкрият над 230 нови работни места за висококвалифицирани специалисти.

Продължава на стр. 6

КРАЙ НА ЦИГАРИТЕ!

Народното събрание гласува с мнозинство закон, който забранява напълно тютюнопушенето на обществени и работни места.

Депутатите забраниха тютюнопушенето и на стадиони и всякакви спортни обекти, летни кина и театри, по време на спортни и културни прояви, за които зрителите са закупили билети. Остава разрешено пушенето на спирките на градския транспорт, макар че имаше предложение и там да не се допуска цигарен дим.

Глобите за нарушителите на забраната, съгласно приетия нов закон, са от 50 лева до 10 хиляди лева.

Преди гласуването депутатите се скараха за забраната за пушенето в закрити обществени места.

Приетият закон не се приема еднозначно от българското общество. Срещу него протестират ресторантъри и туроператори.

От началото на юни на всички работни места в „Арсенал“ също се забранява пушенето.

ТА

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. 5

Ваня - арсеналската царица

на стр. 3

„Арсенал“ връчи стипендии на ученици

на стр. 7

Надежда Захарева:
Любов е да раздаваш душата си

КАЗАНЛЪК - КМЕТСКА СПИРКА ЗА НОВИЯ ФРЕНСКИ ПРЕМИЕР

Жан-Марк Еро (правият) по време на визита в Казанлък 1986 г.

сн. Архив Алианс Франсез

Новият министър-председател на Франция Жан-Марк Еро е човекът, подписал първия договор за побратимяване на Казанлък с френския град Сент Ерблен.

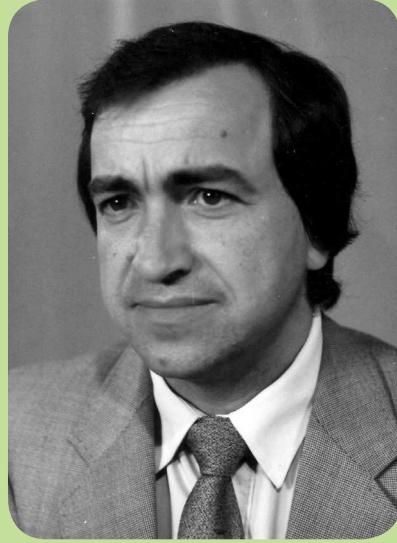
Със зелена разтителност бе направен опит навърх Празника на Розата да се скрие нелицеприятната гледка около квартал „Кармен“. Ентузиазирани работници засаждаха тя и в почивните дни.

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков.
Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

Бончо Сарафов:

ЩАСТЛИВ СЪМ, ЧЕ ОПАЗИХМЕ „АРСЕНАЛ“ ОТ РАЗРУХА

Бончо Сарафов е единственият досега в историята „син“ кмет на Казанлък. Това го знае всеки казанлъчанин. Обаче малко знаят, че на сто процента Бончо Сарафов е чист арсеналец - извън четирите години на „Розова долина“ б, през останалото време от живота си Сарафов е работил само в „Арсенал“. От 1975-та година, с 4 години прекъсване - само и единствено тук. За него това е съвсем естествено - разбира се от широката усмивка на човек, видял много и оценил спокойствието, кое то носи професионализъмът и познаването на работата, където се чувствува сигурен в онова, което правиш. Затова, ако най-голямата болка от кметуването му остава загубата на общинската собственост върху градския пазар, сделка, която Сарафов така и не подписва, то най-голямото му удовлетворение е именно запазването на „Арсенал“ и големите казанлъшки предприятия. Запазване от разруха. На предприятията, за които шансът по онова време - в началото на 90-те години на 20-ти век, да бъдат разсипани, както това става другаде, е окончателно загубен. И - слава Богу!

Бончо Сарафов е от малкото специалисти в „Арсенал“, завършили по онова време на запад от София. Докато повечето отиват в Тула и Ленинград с разпределение и одобрение от ръководството на оръжейница, той заминава след конкурса по успех от първи курс на ВМЕИ - София в Братислава. В бивша Чехословакия заминава още един български студент - в Прага, докато Бончо Сарафов избира Техническия университет в Братислава и техническата кибернетика. Към кибернетиката инж. Сарафов има интерес още от малък, когато проявява любопитство и към електрониката. Още в детските години става радиолюбител. С огромна тръпка следи връзките между радиосистемите в различни страни, завързва нови приятелства. Казанлъшкото момче от най-старото училище „Кулата“ разширява своя свят, гради мечти. Мечти, свързани с електрониката. Днес инж. Сарафов е ръководител направление „Информационни технологии“ в „Арсенал“ АД. Звеното е част от бившия ЕИЦ, който навремето наброявал 240 души. Именно в ЕИЦ инж. Сарафов прохожда в „Арсенал“ - при първите компютри, които тогава заемат по 200-300 квадратни метра площ, а вършат работа колкото само един дневен таблет... Цялото това бурно развитие на този промишлен сектор минава през очите само на един човешки живот, но за инж. Сарафов това е съвсем нормално.

Първият компютър, който Сарафов заварва в „Арсенал“, е „Минск 32“

Бащата на компютрите в „Арсенал“ - огромна машина в огромна зала. И още - магнитни ленти, картообработващи устройства, множество хора, които обслужват машината... После идва ЕС - 1020 и едва тогава първият IBM - на старо, но истински, американски. Тогава в „Арсенал“ идват и първите дискове. Огромните дискови пакети се обслужват от 30-40 души поддръжка, които се грижат и за техниката. Информация, която сега е персонален компютър обработка за 1-2 минути, тогава се прехвърля из машината за

по 5-6 часа - време, през което върви само 1 файл... Десетки души чистят, смазват, лъскат, гонят всяка прашинка, която може да блокира машината, обработваща икономическата информация за заплатите на близо 20-хилядите оръжейници. Информацията, която тогава се обработва, е предимно икономическа: набират се перфокарти с данните за заработка - машината разчита - съставят се личните сметки - изчисляват се бригадните заработка - формира се работната заплата. Цял ЕИЦ се занимава с кадровата система и наличността по складовете.

Инж. Сарафов се чувства точно на мястото си, забравя първоначалните неприятности, свързани с отказа да бъде приет в „Арсенал“ заради съмнения в чистото минало, както навремето наричаха родствените връзки с братовчеди, изягали на Запад по 9-ти 1944-та. Да му се гласува доверие в „Арсенал“ помогнал не друг, а Стефан Дамянов - по-късно кмет два мандата на Казанлък. В това сигурно имало нещо знаково, макар по онова време инж. Сарафов да не си е помислял, че някога ще тръгне да става кмет. Въщност, той не си го мисел надълго и навръх издигането на кандидатурата му за кмет на община Казанлък. Предложението от сините идва внезапно - когато в последния момент Христо Генев, сега директор на Художествената галерия в Казанлък, се отказва от номинацията, която СДС му дава като кандидат за кмет. Като представител на „Екогласност“, Сарафов отива на изборите на крилете на вдъхновението на синята идея. И печели с 62%.

В общината идват, обаче, трудни времена

От тях - най-трудното - стачката в „Арсенал“... И още - времената на безпаричието от 1991-ва до

1994-та. Това кметът Сарафов е запомnil с постоянно липса на средства, с въвеждането на ротационен принцип на изплащане на заплатите: единият месец - първо в здравеопазването, после в културата и т.н.; следващия месец - обратно... Толкова нямало пари, че един лекар изкарва болните от отделението да стачкуват и те навън. Обаче - заплатите в образованието по това време в Казанлък били по-високи от средните в страната.

Кметът Сарафов помни управлението си и със структурна реформа в Общината - съкрашават се 550 души.

„Синя метла“, обаче, в Общи-

ка. Това е времето на първата приватизация в Казанлък. В търсene на изгодни сделки Общината прибягва до консултантската помощ на KPMG - София. Днешната оценка на кмета Сарафов е, че сделките са успешни. На излизане от кабинета след 4 години той оставя по сметките на Община Казанлък около 2 млн. лв. „Бях за чиста приватизация, направихме всичко възможно да покажем на групировки на СИК и ВИС, че не е желателно тяхната ръка да навлиза в бизнеса на Казанлък. Доволен съм, че успяхме да запазим големите казанлъшки предприятия, особено „Арсенал“, докато по това време в други градове това не беше сторено“, от позицията на времето се радва кметът Сарафов. Именно - лошата приватизация е причината, която сам Бончо Сарафов изтъква, за да се отегли от политиката - не е съгласен с механизма на раздържавяване по времето на Костов. В Казанлък, обаче, по времето на кмета Сарафов също има неизгодни за обществото сделки. Но той непременно държи да каже веднъж завинаги на хората:

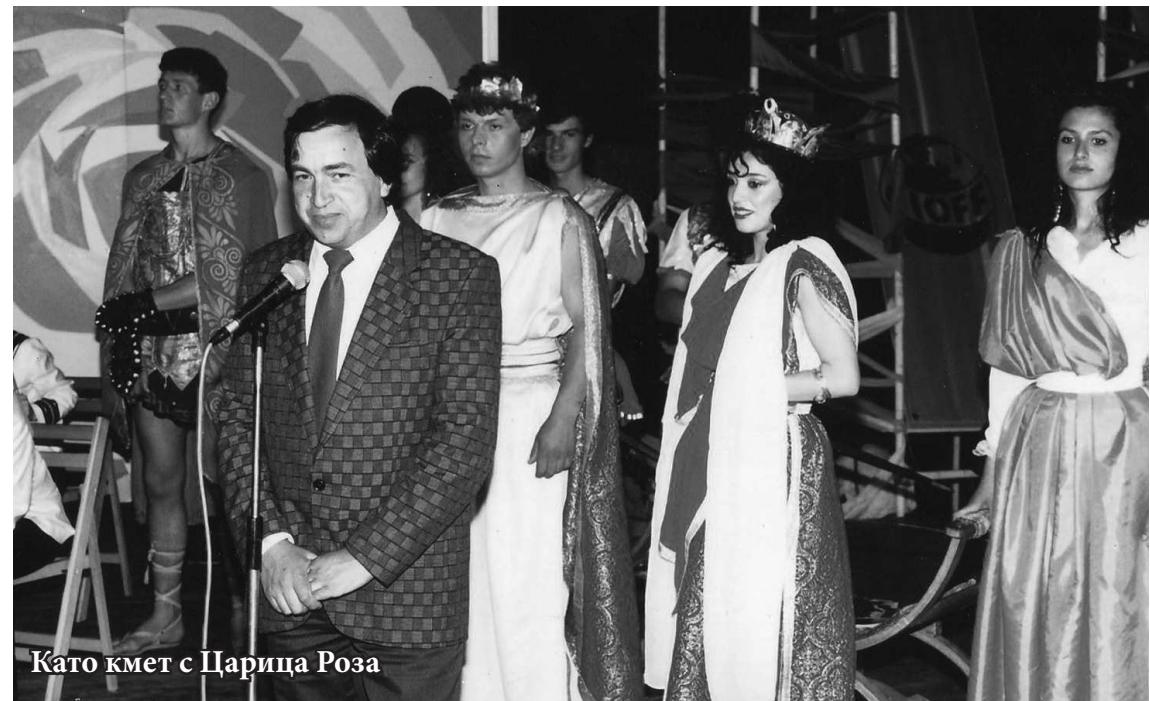
„Не съм подписвал договора за продажбата на пазара“

И днес кметът Сарафов смята, че „златната кокошка“ на Казанлък - кооперативният общински пазар, който би могъл да носи сигурни при-

това - за 10 години с разсрочено плащане... Съжалява и за лошо направения договор за загубения имот в Несебър - като част от сградата на голема фирмена софийска почивна станция.

Иначе, през това време управлението на Сарафов сериозно се ангажира с дейността на общинските фирми. А те тогава са много. В „Балкан - К“ почва бизнесът с аптеките, но заради социалната му идея - да се задържат количества лекарства за нуждите на болницата, която не си плаща редовно, нещата не потъргват по най-добрия начин. На вестник „Искра“ се дават офис и два магазина за подпомагане на дейността, обединяват се две строителни фирми, подпомага се Хлебозаводът... В следващия мандат, обаче, почват големите продажби, със съжаление констатира Сарафов. Не заради самите продажби, а заради неизгодните за общината сделки.

От кметуването си Сарафов си спомня още: бизнесвръзките с градовете край Солун, контактите с градовете-побратими, качествата на хората, с които е работил и които никога не е делил на „сини“ и „червени“. Не ги дели и сега - стои далеч от политиката, дава съвети само, когато му ги поискат, следи събитията в медиите - най-често в интернет /нали е инженер-електроник.../. Затова младите днес го познават

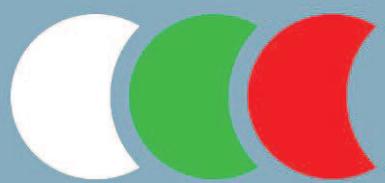
Като кмет с Царица Роза

ната не е имало, категоричен е Сарафов. Сам признава, че едва 3-ма души си отиват по политически причини. Но: „Точно те не ми се сърдят“, усмихва се днес единственият син кмет на Казанлък. От назначените по онова време в Общината и до днес остават много хора - пак се усмихва Сарафов. Наведнъж се изсипва в администрацията много народ от НИТИ. Обаче, всички, дошли в Общината, минават през конкурс - изпит по теоретична подгово-

ходи на местната хазна, е по-харчен за „жълти стотинки“. Пуска жалба в Прокуратурата срещу сделката... Договора, след решението на Общинския съвет, кметът Сарафов така и не подписва. Предупреждава и заместника си да не го прави, ако попадне под натиск от съветници. Но това се случва. Така казанлъшките пазари, може би единственият общински пазар у нас, става частен. Продаден е за сумата от прогнозните брутоприходи за една година, при

не толкова като бивш кмет, колкото като човек с активна позиция в групите и коментарите към интернет-медиите. Не е активен в политиката, защото: „Много загубихме от лоша приватизация. Разруши се българската икономика. Затова са виновни всички, облагодетелстваха се, както хора в дясно, така и в ляво, не толкова - определени партии, колкото - определени кръгове...“

Продължава на стр. 4

www.experti-kazanlak.com

ЕКСПЕРТИ ЗА КАЗАНЛЪК

ОБЩИНСКИЯТ СЪВЕТ ПРИЕ НОВА НАРЕДБА ЗА РЕКЛАМАТА

Нова наредба за рекламната и информационна дейност на територията на община Казанлък прие местният парламент.

Една от важните промени е забраната да се поставят реклами пана и табели в централната част на града. Забраната важи за отсечките от ул. „Петко Стайнов“ до Лъвовата чешма, от бул. „Розова долина“ в отсечката от ул. „Иван Шишман“ до Лъвовата чешма. Същото важи за отсечката от бул. „Ал. Батенберг“ в отсечката от ул. „Славянска“ до Лъвовата чешма.

С новата наредба се определя и броят на плакатите и информационните материали за едно и също нещо, които могат да се разлепват на едно място. В случая само по едно. Рекламите по стълбовете на градската осветителна мрежа или стълбовете на градския транспорт се поставят след съгласуване с Община Казанлък и съответния собственик. Всеки, който желае да постави реклами пана по покривите на сгради, ще може да направи това, но след съгласуване на вида на рекламното съоръжение с цялостния архитектурен образ на сградата.

С новата наредба за рекламната дейност се забранява лепенето на съобщения по стълбовете за улично осветление, контейнерите за отпадъци, автобусните спирки. На специални места в града ще се лепят и некролозите. Засега тези пана все още не са изготвени, но техният брой ще е над 50. Нарушителите на тези разпоредби ще бъдат санкционирани. Всеки желаещ да извърши рекламна дейност на територията на община Казанлък ще подава заявления до кмета на общината.

ТА

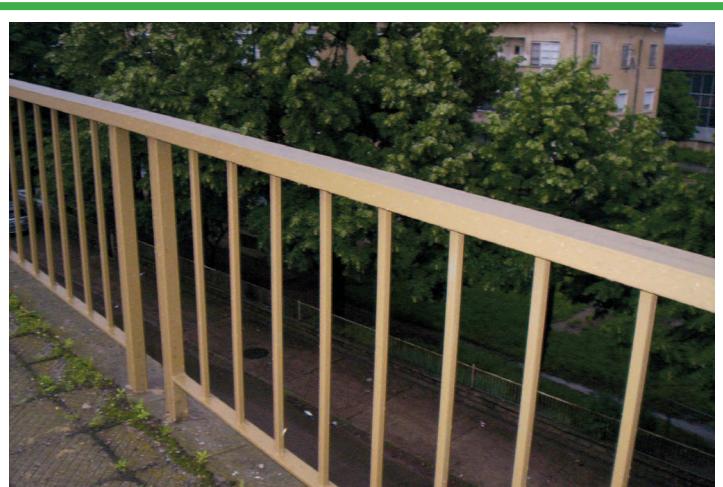
ИСТОРИКЪТ КОСЬО ЗАРЕВ – В ПОЧЕТНАТА КНИГА НА КАЗАНЛЪК

Дългогодишният директор на Исторически музей „Искра“, историкът Косъо Зарев, ще бъде вписан в Почетната книга на Казанлък. Решението за това бе на общинските съветници, по предложение на кмета Галина Стоянова, а поводът за номинацията му е Празникът на града, отбелнязан на 1-ви юни всяка година.

Пенсионирианият в края на миналата година дългогодишен шеф на местния музей получи заслужено признание заради огромния си и дългогодишен принос в областта на културата и опазването на културно-историческото наследство на Казанлък и неговото национално и световно популяризиране.

Историкът Косъо Зарев е един от радетелите за построяването на Национален Розариум, който да съхрани историята на българското розопроизводство и уникалната колекция от декоративни рози. Той бе и сред първите, аплодирали и работили за осъществяването на мащабния проект „Севтополис“.

ТА

Снов, освежен облик е вече мостът над БИЛЛА и надлеза на Казанлък. Инициативата за това е на групата Експерти за Казанлък, а поводът - обявеният ден за национално почистване - 12 май. В навечерието на поредицата от празници Експертите предприеха нестандартното, но необходимото начинание.

Мястото на ръждивите вече парапети заеха освежени в зелено метални конструкции.

„АРСЕНАЛ“ ДАРИ АБИТУРИЕНТИ

В качеството си на членове на настоятелството на Професионална гимназия „Иван Хаджиенов“ в Казанлък, известна като Механотехникума, представители на „Арсенал“ АД подкрепиха финансово от името на дружеството абитуриенти-випускници на училището. Кукири, рок-концерт и фойерверки изпратиха аббитуриентите от випуск 2012 на гимназията.

Атрактивното изпращане събра вълненията и спомените на възпитаници, приятели и съмишленици на Механотехникума, както с гордост споменават името на училището и днес. Сред гостите се отклояваха Галина Стоянова, кмет на Община Казанлък, и ръководители на водещи фирми в региона. Освен „Арсенал“, представители и на други машиностроителни фирми в Казанлък, членове на новосъздадено-

то училищно настоятелство, сред които „Завод за пружини“ – Крън, „Хидропневмотехника“, „Сороков Инструментс“, „Строителна механизация“ дадоха стипендии на най-изявлените ученици и подпомогнаха учениците в тежко финансово състояние. Членовете на настоятелството поеха ангажимент да превърнат даването на стипендии в традиция и да предоставят модерно техническо оборудване на гимназията.

Диана Нейчева

АРСЕНАЛСКОТО МОМИЧЕ В НАДПРЕВАРАТА ЗА ЦАРИЦА РОЗА

Как едно момиче от Хуманитарната гимназия „Св. Св. Кирил и Методий“ в Казанлък намери пътя към киното? - почти невероятно е, но това може да се случи и в Казанлък. Със сигурност вероятността да ти се случи става още по-голяма, щом наблизо е Румен Сомов - и драматург, и режисьор-постановчик на вече няколко уникални пиеси, с които трупата му „Юнайтед авангард артист“ печели вече десетки национални награди от фестивали. Именно Ивелина е в главната роля на последната му отличена пиеса - „Трябва да съм луда“. Трябва да е луд и Сома, който решава заедно с още една щура глава - операторът Иван Янев, който работи за новините на БНТ от Казанлък и региона - чак до Стара Загора и Сливен. Трябва да са луди и всички, които се впускат да снимат без пари, единствено - с много ентузиазъм.

**Така „Трябва да съм луда“
става първият български безбюджетен филм**

В главната роля на момичето от магистралата без име: Ивелина Павлова. „Вече знам, че има такива момичета“,

Ивелина Павлова е едно от десетте момичета, които довечера ще участват във финалния кръг на конкурса за Царица Роза 2012. Момиче - като всички, но... не съвсем. Защото тя е от малкото днешни млади хора, които, вместо дискотеките и уличните разтакавания в губене на време, избира да се занимава в почти цялото си свободно време с нещо свое - актьорската игра, с театър в трупата на читалище „Възродена Искра“ - „Юнайтед авангард артист“. И, ако за театъра я пали ръководителят на трупата - Румен Сомов, когото всички с обич наричат просто Сома, то ежедневната подкрепа за впускането в това лудо предизвикателство Ивелина получава от майка си Жана Желева, иначе казано - Жана от Завод 2 на „Арсенал“. „Мама е тази, която ме подкрепя много“, споделя Ивелина чистосърдечно и с блага загадъчна усмивка. Усмивка, която печели сърцата.

споделя Ивелина, която, както много от нас, до заниманието си в този проект, не се замисляла за тежката съдба на принудените да проституират момичета. „Не се замисляме какво кара тези момичета да проституират, какво ги води до там... А би трябвало, защото повечето от тях не са искали да го правят.“, е моралното послание, което Ивелина чрез ролята си отправя към публиката. В последната година снимките отнемат почти цялото свободно време на Ивелина. Ентузиастите снимат рано сутрин, защото после всички имат друга работа. Снимат се „на терен“ - по уникална технология - само с една камера. Другото уникално: във филма се снимат истински герои от родния юндираг-

унд - казанлъшки образи от барове, улици и кафенета, които отлично се вписват в нещата. За Ивелина снимките и филмът са нещо много сериозно, както и за целия екип. Премиерата ще бъде през есента, но още от сега към забележителния проект има национален интерес. До есента, обаче, Ивелина се надява да бъде вече студентка: актьорско майсторство и нищо друго! Иска да стане професионална актриса и затова ще кандидатства и в НАТФИЗ, и в ЮЗУ - Благоевград, и в Пловдивския университет, където има тази специалност. Опитът на Ивелина от трупата на Сома и първите стъпки в „Арсис“ на ръководителя Мая Стоянова със сигурност ще помогне. Зад гърба си Ивелина вече има участия в „Шпионка в черепа“, „Секс, зайци и мръсни танци“ и „Муа у тупан“, но най-ценен си остава опитът от „Трябва да съм луда“. Съучениците на Ивелина също я подкрепят, надежди за успех ѝ дава и класната - Калина Енева, преподавател по история в Хуманитарната гимназия. Хуманитарната насоченост на училището, в което се наблюга на литература, история и философия, със сигурност дава подготовката, нужна за един бъдещ актьор. Може би затова за мaturата по български език и литература Ивелина казва просто: „Не беше толкова трудно.“ Уроците по пеене и танци, които взима Ивелина, също са подготовка за събъдането на нейната мечта - професионалните занимания с театър. Колкото до конкурса за Царица Роза, Ивелина е единственото момиче, което казва:

**„Не съм искала да
участвам в конкурса,
другите ме избраха“**

Това е абсолютна истина - когато по време на един от предварителните турове за подбор на кандидатките Ивелина участва в съпътстващата програма с буфосинх-

брали сме се по желание, много е интересно и всички сме открили един към друг!“. В конкурса довечера Ивелина е решила да бъде просто себе си. Като човек,

Ивелина като актриса

ронада на трупата на Сома, съученици и съвипускници я „навиват“ да се запише и за конкурса. За нея, дали ще стане Царица Роза 2012, не е най-важното: Ивелина си има лична цел, за която работи, на която се отдава изцяло. Но не съжалява в никакъв случай за участието си в конкурса, който тази година е в нов формат - близо месец 10-те момичета са ежедневно заедно: обикалят по културно-исторически обекти, посещават постановки в София, участват в чистенето на България за един ден, сядат дръвчета. Най-интересно в заниманията на 10-те, с което ги подготвят за сцената довечера, за Ивелина е обучението в етика на поведението. Цялата организация по подготовката, поверена в ръцете на Антония Драганова, прави всички кандидатки за короната близки - приятелки, които не се мразят по женски като конкурентки. На Ивелина това ѝ харесва, така тя се чувства и в трупата на „Юнайтед авангард артист“ - „Всички сме приятели, съ-

които се занимава сериозно с изкуство, знае, че това е най-важното. А тя го има - собственият образ. Така, заради удоволствието да бъдеш себе си, Ивелина избрала даже на бала да изглежда не като принцеса, а като свободно момиче - с кубинки и рокля, по младежки - в късо.

Противно на очакванията за тълпи от момчета край едно така различно хубаво момиче, Ивелина си няма сериозен приятел - „имам си други занимания“. Но това не значи, че погледите на момчетата не са вперни в нея. Обаче, Ивелина се концентрира в друго - работи за мечтата си. Работи. Защото, супер изненадващо за едно 19-годишно момиче, тя вече знае: „Защо да се занимавам с безценно мотаене по улиците? Защо да си почивам? Има много време за почивка, а някога ще стане и цяла вечност.“ До тогава, обаче, Ивелина иска да остави своята следа на сцената.

Диана Нейчева

Продължение от стр.2

ЩАСТЛИВ СЪМ, ЧЕ ОПАЗИХМЕ „АРСЕНАЛ“...

Едно със сигурност му остава полезно след кметуването: отказва цигарите по време на работна среща със западни партньори - никой друг там не пуши...

женер Бончо Сарафов, се връща през 1995-та там, откъдето е тръгнал и където остава - „Арсенал“. Днес всеки ден след работа инж. Сарафов упражнява едно хоби

на вибрационни машинки за производството на бетонови изделия: тухли, павета, плочки... Така си упътнява времето, осигурява си допълнителен доход и още чист въздух, защото: „Там, на полето, където е фирмата, е моето село...“. Машинките сам си ги конструира и сам си ги произвежда. Когато не е на далечно плаване, помага и синът - Христо, корабен електроинженер. Щерката Надежда работи в офиса на Здравната каса в Казанлък, икономист е. И двете деца на инж. Сарафов са със сериозни професии. Сигурно са научили от баща си, че: „Работата не уморява, тя помага да се чувствува по-добре“. Говорейки за себе си именно като работохолик, инж. Бончо Сарафов сякаш не жали, че е далеч от кметуването и от политиката. Обаче му личи, че малко си тъжи за това, че: „Старите седесари се разпиляха...“

Диана Рамналиева

Бончо Сарафов с приятели

Единственият син кмет на Казанлък, арсеналският ин-

- пак работи - в малката си фирмичка за производство

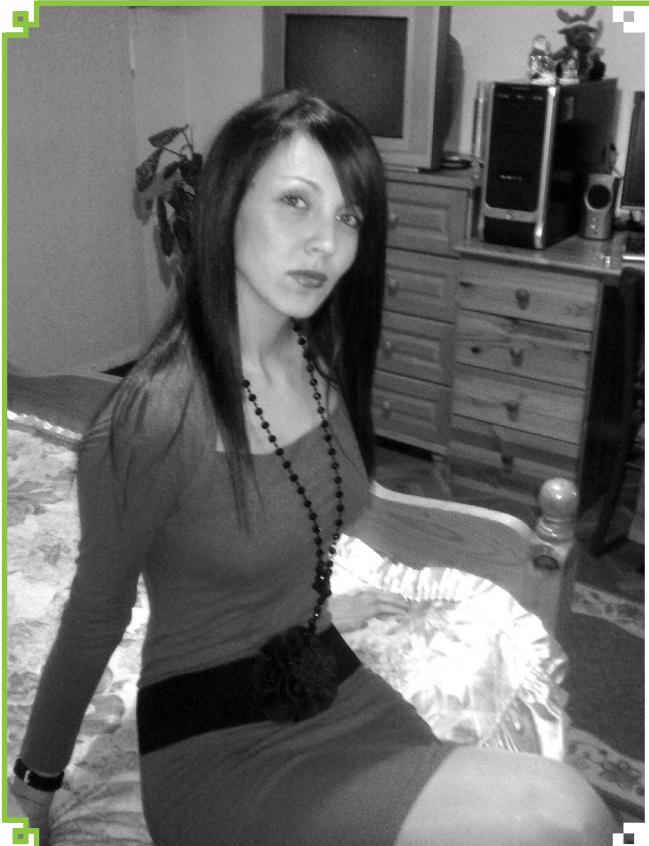
Честитка

Специални благопожелания за най-личния ден на една невероятно борбена, силна и раздаваща се за хората жена - Станка Костова - председател на синдикалната организация на КНСБ в Завод 3 - „Арсенал“.

Бъди все така отзивчива и социално ангажирана с проблемите на хората, сърцата и даваща ни кураж в трудни моменти. Да си жива и здрава!

Синдикалните членове на СО на КНСБ, Завод 3

ВАНЯ - ЦАРИЦАТА НА КАЗАНЛЪК

Тя е втората казанлъшка царица, която „Арсенал“ пази зад портала си.

Заедно с една друга, също с име Вания, са част от красивата слава на фирмата. И двете царици Вани, с разлика от година време, признават, че дължат много за израстването си на „Арсенал“ и на хората там. Едната - със стаж повече от четвърт век, другата - само с петилетка, но и двете - еднакво отдавани на работа си и еднакво естествени... въпреки тежестта на короната и сладката слава, която тя дава.

И която, очевидно, освен слава, дава и невероятна виталност, защото и Царица Роза 71, и Царица Роза 2006-та изглеждат прекрасно за своите невероятни години.

И докато едната царица вече се радва на внуче, то другата ѝ посестрича все още очаква онзи мъж, който ще я завладее с искреност, стабилност, уважение и доверие и за който животът и хората ще струват много повече от материалното... благополучие.

Когато преди 6 години я срещнах, тя работеше като касиер на телефонни кабинки, 6 години по-късно откривам Вания в най-голямата казанлъшка фирма... на буро.

25-годишната днес Вания Николова завинаги ще запомни думите, с които тогавашният председател на журито за избор на Царица Роза - бизнесменът и депутат по онова време Добромир Гущеров, я нарича. И днес се вълнува при този спомен. Не заради това, че един от най-богатите по онова време мъже на България лично ѝ слага короната на най-красивата казанлъчанка за 2006-та година, а и защото никога не е очаквала този миг.

Работещата днес в икономическия отдел на Завод 5 в „Арсенал“ Вания се явява на конкурса за Царица Роза през май 2006 година, в памет на свой приятел - загиналият в нелепа и жестока катастрофа две години по-рано Пламен Досев. Младежът е брат на нейната приятелка Мария. Още през 2004-та предрекъл на десятокласничката Вания, че трябва да се яви на конкурса за Царица Роза, защото

ще го спечели.

И дори я накарал да му обещае.

Когато две години по-късно мечтата на покойния вече Пламен се сбъдва, красивата Вания плаче на сцената. Тогава никой не разбира истината за сълзите ѝ, приписват ги на радостта и изненадата.

По-късно, по време на пресконференция, абитуриентката от гимназия „Акад. Петко Стайнов“ ще признае, че сълзите са в памет на едно момче, което най-вероятно сега се радва от... небето.

За конкурса тогава Вания може да разказва с часове. Не крие също, че се ласкае от факта, че наистина е била Царицата на казанлъчани, защото я избират, без каквито и да е договорки, „както все се говори“ и каквато слава има по принцип конкурсът.

Вания споделя, че не разбира откъде идва всичко това, защото на два пъти - веднъж като участничка и втори път

През 2006-та тя става „искрящата, но небодлива Царица Роза“

като жури на конкурса през 2008-ма година, се убеждава, че няма договорки и предварително „набелязани“ царици. Всичко е въпрос на представяне на самото момиче, на неговия чар,

мение и тъга Вания.

Самата тя на конкурса била много притеснена и това ѝ личало. Забелязали го и жури, и публика.

Беше ми за пръв път, казва Царица Роза 2006, за коя-

Вания е една от трите дами в семейство Николови, които всяка сутрин преминават през портала на „Арсенал“. И стигат до Завод 5. Майка ѝ - Анелия, която е и нейна колежка, прави това вече 28 години. Сестрата на Вания - Лепа Николова, е окачествител в цех 510 на Завод 5.

Дамското трио е твърде чаровно, за да остане незабележимо. Факт, на който изключително много държат колегите му.

естествена красота, интелигентност, излъчване, казва царицата на Казанлък. Признава също, че е изненадана от малкото желаещи тази година да участват в надпреварата - едва 10 момичета за финала. Когато аз

то тогавашното качване на сцена си остава първо... и последно. Отива на конкурса с балната си рокля, която купува за 260 лева още през март от булчински магазин в града. Беше първата и единствена рокля, която преме-

Като Царица Роза

ване и стил, носят на Вания короната.

От крехкото разстояние на 6-те години време Вания отчита, че короната наистина дава много. Веднага след конкурса на работа я кани тогавашният кмет на града Стефан Дамянов. Получава покани за работа и в Главна дирекция на „Арсенал“. Вания Николова, обаче, отказва на всички, защото предпочита да започне от нищото, за да върви напред. Такова е веруято ѝ в живота: не харесва лесните работи и предпочита сама да постига всичко.

Макар, че често правя две напред и 20 крачки назад, предпочитам сама да тичам за победите си, споделя днес порасналото и помъдряло момиче.

За което дните сега са повече от натоварени, защото упорито заляга над учениците по икономика. След като преди години не сбъдва мечтата си да учи фармация, сега царицата на Казанлък от 2006 година чинно спряга икономически термини и дисциплини, защото е студентка по икономика в Тракийски университет в Стара Загора.

Работата много ми помага, защото ми дава знания и умения, ценни за висшето образование, а и на 25 знаеш какво точно искаш да учиш и работиш, споделя девойката, за която лятощо ще е кратко, тъй като я натиска пореден семестър в университета.

И докато оправя дебит и кредит, баланси и ДДС, Царица Роза 2006 Вания Николова е оптимист.

Че един ден онази любов, която обръща живота ни, ще я намери. Затова и бърза бавно. Защото знае, че всичко принадлежи на ония, които умеят да чакат!

Деляна Бобева

се явих на конкурса, бяхме 25 момичета. Изминали са само 6 години, а вече желаещите са наполовина, че и по-малко, споделя с недоу-

рихи, с цвет на праскова и с една роза отстрани. Реших, че това е роклята, която искаам, спомня си Вания за тръпката по приготовленията за

абитуриентския си бал. За конкурса прическата ѝ е подарък от местна фризьорка - Петя Илчева. Комбинацията от подходящ тоалет и ефектна прическа, съчетани с излъч-

Продължение от стр. 1

...ЦЕНТЪР НА ЕНЕРГЕТИКАТА?

Освен БЕХ и Енергийния системен оператор, в Стара Загора има възможност да се преместят и Агенцията за селекция и репродукция в животновъдството, Националната служба по зърното, Селскостопанска академия. За такава вероятност преди месец говори в Казанлък при своята визита и министърът на земеделието и храните Мирослав Найденов.

Предстои да се направи сметка - какви средства ще са необходими за ремонт на сградите, в които да се помещават държавните структури. Около един милион лева ще са необходими, за да се реконструират два корпуса от Тракийския университет в Стара Загора. В тях биха се настанили земеделските агенции, а от местната администрация ще предложат централна общинска сграда за нуждите на Българския енергиен холдинг.

Ако кабинетът приеме предложението, област Стара Загора ще се превърне в най-проспериращия регион на страната.

Правителството вече взе решение да премести в Пловдив структурите, отговарящи за туризма от Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, а в Бургас - Агенцията по рибарство и аквакултури.

Деляна Бобева

Продължение от стр. 1

...СПИРКА ЗА НОВИЯ ФРЕНСКИ ПРЕМИЕР

Това е станало през 1985 година по време на мандата на кмета на столетието на Казанлък, покойният вече Станчо Коев, и тогавашния кмет на френския град - Жан-Марк Еро. Подписането е било във френския град Сент Ерблен, а година по-късно, през 1986-та, френска делегация начело с Жан-Марк Еро пристига в Казанлък, за да върне жеста. Тогавашният кмет на град Сент Ерблен пристига с внушителна делегация.

Новият премиер на Франция е досегашен лидер на социалистите в Националното събрание и кмет на град Нант, в който също са гостували представители на местната власт на Казанлък. По традиция двата града редовно си обменят делегации за своите празници. По време на тазгодишния фестивал на розата в Казанлък също се очакват гости от Сент Ерблен.

На 15 май 2012 г. току-що встъпилият в длъжност новоизбран президент на Френската република Франсоа Оланд обяви новия министър-председател на страната - Жан-Марк Еро.

По този повод кметът на община Казанлък Галина Стоянова изпрати специално поздравление до новия министър-председател на Франция и стар приятел на Казанлък с пожелания за здраве, успехи във високоотговорната му работа и с увереност, че той ще продължи да насърчава традиционните приятелски връзки между двата града.

Деляна Василева

ХРОНИКА

представители на всички културни институции, общински съветници, общественици, местни творци, граждани.

Повод за дебата стана искането на НЧ „Искра - 1860“ в Казанлък да се заплаща наем от общинската библиотека и общинския театър, които ползват собствеността на читалището. Общий размер на искания наем за двете институции е около 18 хиляди лева. Читалището бе принудено да пред приеме тази мярка заради драстично намалената му субсидия за 2012 г., която на практика ще парализира дейността му.

Междувременно, вече месец, продължава и конфликтът на трупата на театъра в Казанлък с общинската управа и новия директор Диана Рамналиева. Проблемът се задълбочи, след като и двете страни - бивш и настоящия директор, си размениха сериозни упреки и сигнали до прокуратурата.

Казанлъчанинът Петко Карагитлиев стана зам.областен управител. 34-годишният член на партия ГЕРБ е син на строителния предпринемач инж. Константин Карагитлиев.

Новият зам. областен управител ще ръководи най-вероятно ресорите, за които отговаряше казанлъчкият кмет Галина Стоянова, в качеството й на зам. областен управител. Това са териториално селищно устройство, образование, социални дейности.

Карагитлиев е възпитаник на Професионалната гимназия по строителство, архитектура и геодезия „Лубор Байер“ в Стара Загора и на Бургаския свободен университет, където е завършил икономика. Работил е в частния бизнес. Бил е два мандата общински съветник от ПП ГЕРБ.

Емблематичната скулптура на Доко Доков - Тракийката, която от 30 години краси площад „Севтополис“ и повече от петилетка бе с измъкнати обеци и ръка, вече гре в нов вид. За възстановяването на поруганата скулптура, считана и за един от казанлъчките символи, средства дари кабелният оператор „Би Би Си Кейбл“.

От фирмата обявиха, че в продължение на година ще осигуряват средства и за закупването на цветята в градинката пред скулптурата.

Три предложения за бъдещето на казанлъшките културни институции ще внесе за дебат в Общинския съвет на Казанлък кметът на община Галина Стоянова.

Те се родиха по време на инициирания от самата нея обществен дебат, под наслов „НЧ „Искра“ и претенциите му към културните институти“.

В дебата участваха

Казанлъшкият поет Румен Денев получи наградата на Съюза на българските писатели. Тя му бе присъдена в навечерието на 24-ти май за поемата „Люлка на Вселената“ от едноименния поетичен сборник на поета.

Сборникът „Люлка на Вселената“ излезе от печат миналия юни, а премиерата му бе тази година в рамките на Чудомирови празници 2012. Денев е възпитаник на Литературния институт „Максим Горки“ в Москва.

Казанлъшки членове на СДС създават Клуб на демократа. В него ще могат да споделят своите граждански мнения хора, които не са членове на партийни структури, но имат позиции по важни за обществото и града въпроси. В новия клуб няма да могат да членуват хора с криминално минало. Новият клуб на демократа ще отвори врата съвсем скоро, в новата база на СДС-Казанлък на ул. „Искра“. Решението за създаването на такъв клуб е на СДС - Казанлък.

Петко Карагитлиев, заместник-кметовете на община Казанлък - Петър Косев и Лилия Цонкова, кметът на Ръжена Апостол Терзиев, общинският съветник Димитър Баяслиев и Радиана Стефанова- директор на най-голямото общинско училище в Казанлъшко.

В ръководството на партията не е депутат от ГЕРБ в Казанлък Емил Карагитлиев, но според Галина Стоянова, той по право е член на ръководството, тъй като помага много.

С решението на Изпълнителната комисия на ГЕРБ Галина Стоянова става третият официален редовен председател на местната структура. Дълго време местната структура на ГЕРБ имаше служебно ръководство.

Новото ръководство няма срок на мандатност, неговата основна задача е провеждането на следващите парламентарни избори догодина и то успешно. По устав ръководството на ГЕРБ по общини е с 3-годишен мандат.

“Тя мина. Мина”. Така се нарича документалният филм за любовта на поета Пейо Яворов и Мина, създаден от журналистката от БТА Румяна Лечева и оператора Светозар Недев.

След родния град на музата на поета Яворов - Мина, град Елена, 45-минутната лента бе показана и в Казанлък. Премиерата на филма по БНТ предстои. Специално за промоцията на филма за казанлъшката публика тук бе и 90 годишната Елена Волева-Равол, жената, която преди 30 години открива гроба на Мина в Булонския лес в Париж и до днес се грижи за него.

Интервю с уникалната българка от Плевен очаквайте в следващия брой на ТА

Надежда Захариева:

Бивш зам.-министр на културата от квотата на ДПС в кабинета на Тройната коалиция от 2005-та година. Родена в село Радово, Трънско, но израснала в Сандански. Завършила е френска филология. Майка на три деца, две момчета и една дъщеря. Автор на десетки текстове на хитове от естрадата и попфолка и на два романа. Нейни са текстовете на „Може би“ на група „Сигнал“ и на „Любовта е“ на Хайгашот Агасян. Издала е 20 стихосбирки и два романа. Нейни произведения са преведени на английски, френски и словашки език.

ЛЮБОВ Е ДА РАЗДАВАШ ДУШАТА СИ БЕЗ ЖАЛ

Зодия Скорпион. Името й е Надежда Григорова Захариева-Дамянова. Но много преди да стане известна с последното, тя бе просто „жената на Дамян Дамянов“. Сега, от разстоянието на времето, признава, че никога не е съжалява за това, нито пък има пропуснати мигове и периоди в живота си. Не е била галеник на съдбата. Не само заради трите си деца и съжителството си със сложната личност на поета Дамян Дамянов, а заради тежкия жребий на съдбата - да погребе съпруг и първороден син. Последната скъпа загуба още пари в душата й, макар за пред хората да разсъждава философски за смъртта.

От начина, по който бягат очите й в тези моменти, разбиращ, че полага неистови усилия да... заглуши болката, която никога няма да я напусне.

За себе си казва, че е една щастлива баба. Радва се на внучка, която цяла зима тази година е била „на бабин дом“. Във времето отвъд грижите за внучката, намира време за хилядите си почитатели из страната, за поредния си роман или стих и за младите поети и писатели от литературната гостоприемница в софийското читалище „Д-р Петър Берон“.

Срещаме се с нея в Казанлък, в умерената майска вечер, след поредната вдъхновена среща с нейни читатели тук.

Поводът - последната й книга - романът „Две очи любов“. С уточнение неизмислен. Признава, че в основата на романа й стоят думите на една баба: „На този свят всъщност нищо друго не му трябва на човек, освен две очи любов“.

- „Две очи любов“ - неизмислен роман. Вас ли ще прочетем в този роман?

- О, неизмислен роман не означава, че мен ще прочетете в книгата непременно. Неизмислен роман - може би със скритата надежда, че хората ще поискат да разберат какво не е измислено в него. Всъщност, аз мисля че никой писател нищо не измисля, че това са вероятните сценарии, по които неговият живот би могъл да протече, той просто раз-

мен. Направи роман от това нещо. Писателката прочита този ръкопис, ядосана малко на приятелката си, че едвали не я подценява като автор, но й се обажда и ѝ казва: „Ще напишеш сама ти този роман, а аз ще ти кажа какво още трябва да направиш. Ти си автор на този роман“, а самата тя решава, че няма да пише неизмислен роман, ще напише измислен роман, защото никой не се интересува от истината. За хората тя нищо не означава. Всъщност, когато четем

като нещо, което се случва между двама души, а напоследък е модерно това да се случва не само между мъж и жена, а между един и същи пол. Не, тук става дума за Голямата любов в онзи, християнския, смисъл - за човешката, всеобхватната, безусловната любов. Любов, която приема другия такъв, какъвто е! Включва и тази любов, която по-често е страсть, привличане и която, за съжаление, в последно време е твърде често скроносмъртна, но не само. Именно онаци голяма любов ни помага да живеем в света по-нормално. Тъжното е, че напоследък хората нямат очи за любовта. Мислят си, че това, което на тях им се е случило, не е онова, което трябва. Не е онаци голяма любов. Навсякън и затова е така масово гledането на сериали за любов. Но това е бягство от ежедневието. Просто по този начин ние засищаме емоционалния си глад в ежедневието и то от телевизионния екран.

- В стиховете си сте описали любовта по хиляди начини. В двата Ви романа - също. Как изглежда тя в едно изречение?

- Любовта е да раздаваш душата си без жал.

- А кое Ви вдъхновява?

- Аз по принцип съм досъда сдържан човек. Трудно губя мярка, трудно излизам от равновесие. За да се разбалансирам, трябва някаква голяма несправедливост по отношение на мен да ме извади.

- А как лекувате болката в душата си?

- С моите стихове. И с надеждата, че животът продолжава.

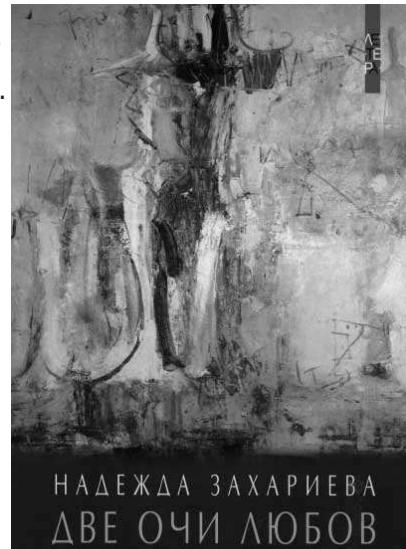

- Как Ви избра Дамян Дамянов?

- Не знам. Случи се някак спонтанно. Логично. Ние се познавахме отпреди. Той ме избра. Аз не бях красавица, нито имах самочувствие на красиво момиче. Бях високока, слабо девойче, разоча-

вах на Дамян правото да се влюбва. Хората да не си мислят, че цялата му любовна лирика е посветена на жена му. Има акrostичове: Обичам те, Любке, и те желая; обичам те, Нели, Албена, Мария и т.н. И му казвах: А бе, Дамяне, много обез-

Ще те ампутирам от душата си.
Без упойка. Нека ме боли.
Точа разума си скалпел яростно.
Трябва да е остръ той, нали?
За да те изреже без остатък
само със един замах сурв.
Че остане ли от теб и атом,
ще ме заразява със любов.
И най-накрая те прежалих.
Емоциите си надвих.
С искра от разум ги подпалих,
а с въглена написах стих.
Любов, уж вечно жива, сбогом.
Отнех ти светлия престол.
На месечината двурога
обесих твоя ореол.
Недей оплаква своя жребий.
Не ме разсмивай с късен плач.
Жестока съм, но не към тебе.
На себе си съм аз палач.

НАДЕЖДА ЗАХАРИЕВА
ДВЕ ОЧИ ЛЮБОВ

Неизмислен роман

С внучето

казва самия себе си в различни образи. В този мой роман главните героини са три жени с различни съдби, по на около 60 години, които разказват живота си пред една дама - психоаналитик. Тази жена иска да помогне на приятелката си - писателка, която мечтае да напише многочен роман. И й казва: ето, прочети това нещо. Специално за теб направих нещо нередно: запиши тези три жени, които си разказват живота пред

някой друг, чрез реакциите ни този някой друг прочита нас. Що се отнася до двете очи любов, героините ми остават живи в книгата, така че всеки може да ги срещне.

- Да питам иначе: само две очи любов ли ни трябват, за да живеем по-различно или са ни нужни два чифта очи за любов...

- Аз, като говоря за любов, говоря не в онзи тесен аспект, в който хората бързат да я напъхат, обикновено

ровано от мъжете наоколо. Изглеждаха ми глупави. Търсех мъж, който да ме превъзхожда. Може би защото цял живот, откакто се помня, бях четящо същество. Исках някой да ме впечатли, да научи нещо от него. А писателите по онова време ми изглеждаха такива. Мечтаех да стана писателка, преди да пропиша.

- Ако сега пак сте на 19 години, бихте ли се омъжили отново за Дамян Дамянов?

- Това е условно наклонение. Има го в граматиката, но не и в живота. Не знам. Много късно прочетох една шумерска поука, хората са го написали преди 7000 години: „Ако човек иска да се посвети на някоя муз, не трябва да се жени“.

Творчеството изисква пълна свобода, а семейството е голяма несвобода. Аз да-

ценяваш думата обичам те, не ми я казвай на мене. На него му се искаше да бъде като всички и аз гледах да не преча.

Не исках и не можех да ставам ортак на живота, който му бе отнел, каквото може. Е, не ми е било приятно, когато съм разбирала някои такива работи, но не съм правила сцени.

- Как живеете днес?

- Не се оплаквам. Простирам се според чергата си. Живея заедно с малкия си син. Когато има нужда, помагам и на дъщеря си в отглеждането на внучката. Един голям френски писател казва, че животът не би ни изглеждал толкова лош, ако не го крояхме с големите ножици на нашите желания. В момента използвам малки ножици.

Деляна Бобева

ПРОГРАМА

2 - 24 юни

02 юни

11.00 - НЧ "Искра"
Конкурс за детска песен

02 юни

11.00 - Военен клуб
Конкурс за млади изпълнители „Една българска роза“ (в категории 8-19г.)

02 юни

12.00 - Парк "Розариум"
„Хлябът на българина - обред, бит и вяра“ - изложба и дегустация на традиционни хлебни изделия

02 юни

19.00 - Художествена галерия
ЕтникаФЕСТ: концерт на „ДВУГЛАС“ - български балади и песнопения

02 юни

21.00 - Пл. "Севтополис"
Ден на Ботев: Тържествена заря-роверка

03 юни

10.00 - Розовите градини
Спектакъл „Розобер“

03 юни

10.00 - Пл. "Севтополис"
Мажоретно шоу

03 юни

12.00 - Пл. "Севтополис"
Карнавал на розата, природата и традициите

03 юни

13.30 - Пл. "Севтополис"
Фолклорен концерт

03 юни

15.00 - Етнографски комплекс "Кулата"
Розоварене

03 юни - 10 юни

18.00 - Алиоловата къща
Изложба: „Кодът на българската шевица“

05 юни

17.00 - Художествена галерия
Национален конкурс-награждаване „Приказка за розата“ (7-18 г.) - изящни изкуства, етнография

05 юни - 24 юни

Художествена галерия
Откриване на изложба от фотопленера „Долината на розите“

07 юни - 10 юни

НЧ „Искра“
Национален фестивал на камерни форми: танцово, вокално и театрално изкуство

09 юни

21.00 - Стадион "Севтополис"
Концерт на американски джаз китарист Стенли Джордан

08 юни - 10 юни

Исторически музей "Искра"
Фестивал: „Вино и рози в Долината на тракийските царе“

- Национален конкурс за розе
- Галерия на модерните български винопроизводителни практики- изложение
- Арт демонстрации на старинни художествени техники - иконопис с розово масло

08 юни

19.00 - Дом на културата "Арсенал"
ОпЕРОЗА: „Българи от старо време“ по музика на Асен Каракоянов в изпълнение на Старозагорска опера и ансамбъл „Загоре“

09 юни

10.00 - Село Ръжена
Ритуал розобер

09 юни

19.30 - Пл. "Севтополис"
Конкурс-спектакъл "Царица на Долина на розите"

15 юни

НЧ "Искра"
„Най-хубавото от оперетите“ - концерт на хор „Петко Стайнов“ и солисти

17 юни

18.00 - Информационен център „Искра“
Награда на Казанлък за „Най-добър нов български козметичен продукт на основата на българско розово или етерично масло“ - връчване на грамоти и на награда „Роза дамасцена“

22 юни

10.00 - Мегалита над Бузовград
ЕтникаФЕСТ: церемония, посветена на лятното слънцестое

22 юни

20.00 - Дом на културата "Арсенал"
ЕтникаФЕСТ: „Изпращане на слънцето“, Концерт на Елица Тодорова и Стоян Янкулов (Стунджи)

23 юни

19.00 - НЧ "Искра"
ОпЕРОЗА: „Змейова сватба“ (постановка на общински театър "Л. Кабакчиев")

24 юни

10.00 - Сцена "Тюлбето"
Еньовски ритуали - виене на венец, билкова арка, ритуал „Еньова буля“ и музика

КАЗАНЛЪШКАТА ЦАРИЦА РОЗА 2011 СЪБИРА ОВАЦИИТЕ НА ЯПОНЦИТЕ

При огромен интерес преминава посещението на казанлъшката Царица Роза 2011 Симона Петкова в Япония. Там тя е на официално посещение по покана на посолството на Япония в България.

Визитата е заключителната част от мандата на тази казанлъшка царица и включва посещение на най-големите японски градове и десетки срещи с японските приятели на България. След едноседмичен престой във Фукуяма - град, с който Казанлък има споразумение за сътрудничество и приятелство, и участие в Празника на розата там, на 1-ви юни Симона Петкова участва и в Празника на розата в Нагано. Симона е първата Царица Роза от Казанлък, която участва в празника на розата и в този японски град.

Тайно оръжие

Рубрика за красивите лица на "Арсенал"

сн. М. Маденджиян

Име: Силвия Станчева Ламбова

Месторабота: „Арсенал“ АД, Завод 2/120

Дължност: Магазинер

Години: 28

Зодия: Телец

Хоби: Спорт и разходки

От колко време работиш в „Арсенал“? - 2 години

Кой е силният ти коз в живота? Или, казано иначе, на кого разчиташ в трудни моменти? - На себе си.

Иди и виж

За първи път от 16-ти до 18-ти юни Стара Загора е домакин на Джаз форум

Вокалният джаз и най-добрите му родни представители са във фокуса на първото издание, а посланието на форума е „Джазът пее на български“.

Концерти ще изнесат Йълдъз Ибрахимова, която насърчава чества своя 60-годишен юбилей, Петър Салчев, Марина Господинова, Милица Гладнишка. Сред специалните гости в града на липите ще са още американската джаз и госпъл певица Джанис Харингтън, Стефка Оникян.

В три поредни дни преди началото на събитието предфestivalната програма включва и концерти за най-малките с „Джаз за деца с Венци Благоев“.

Входът за всички концерти е свободен!

На 24-ти май казанлъшкото момиче бе звездата на

приема на българското посолство в Токио, даден по повод Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост.

Като особено емоционален и вълнуващ момент от японската си визита, казанлъшката Царица Роза 2011 Симона Петкова определя срещата си с група японски деца, живеещи в пострадалите през март 2011 година от опустошително земетресение райони.

На 25-ти май лично тя ги изпрати за България, където децата ще почиват до средата на юни.

Ден по-рано малките япончета са били и сред гостите на приема в българското посолство.

Много бих искала те да заобичат родината ми, да открият в нея всичко красиво, за което им разказах.

Възхитена съм от гостоприемството и свободолюбието на японците, които искрено ни обичат, заяви за читателите на ТА казанлъшката Царица Роза 2011 Симона Петкова.

Задачата на японците е да участва в основните прояви на Фестиваля на розата в Казанлък тази година.

От далечната Страна на изгряващото слънце тя се обърна със специално послание към гостите и граждани на Розовата долина.

Деляна Бобева

За връзка с редакторите на "Трибуна Арсенал":
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg

Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnaliева@abv.bg

Мария Рашкова: 0882 98 70 12;

Първолета Петкова: 5 74 55